

بوم خبر

آثار نقاشان ایرانی

در حراج آن‌لاین ساتبیز

در حراج پیش‌روی «هنر قرن بیستم خاورمیانه» ساتبیز آثاری از هفت هنرمند ایرانی عرضه می‌شود. به گزارش ایسنا، حراج «هنر قرن بیستم خاورمیانه» سساتبیز هفته آینده برگزار می‌شود و در جریان آن آثاری از صادق تبریزی، سپهراب سپهری، مسعود عرب‌شاهی، بهمن محصص، فرامرز پیلارام، حسن قائمی و فریدون رحیمی آساعرضه خواهد شد. در جریان این حراج، تابلو نقاشی «لیلی و مجنون» اثر صادق تبریزی از پیشگامان مکتب سقاخانه به فروش گذاشته می‌شود. این اثر سال ۱۳۳۸ خلق شده و قیمت تخمینی بین سه تا چهار هزار پوند برای آن در نظر گرفته شده‌است. صادق تبریزی پاییز سال ۹۶ در ۷۹ سالگی در لندن در گذشت. همچنین اثر بهمن محصص که Personaggio I نام دارد، سال ۱۹۶۸ میلادی کشیده شده و قیمت تخمینی این تابلو چیزی بین ۷۰ تا ۹۰ هزار پوند برآورد می‌شود. اثر بی‌عنوان فرامرز پیلارام هم که با استفاده از رنگ متالیک، جوهر، مداد و گواش روی کاغذ کشیده شده‌بین ۶۰ تا ۸۰ هزار پوند برآورد قیمت شده‌است. در حراج «هنر قرن بیستم خاورمیانه» ساتبیز که به دلیل شیوع ویروس کرونا، ۲۰ تا ۲۷ اکتبر (۲۹ مهر تا ۶ آبان) به صورت آنلاین برگزار می‌شود، بیش از ۱۰۰ اثر از هنرمندان مطرح منطقه به فروش گذاشته می‌شود. حراج پیشین ساتبیز که از ۲۱ تا ۲۸ مارس ۲۰۲۰ (۲۸ تا ۱۲ فروردین ۹۹) به دلیل شیوع ویروس کرونا در لندن به صورت آنلاین برگزار شد، فروشی بیش از ۲ میلیون پوند را ثبت کرد.

رونمایی از نسخه خطی منشآت
خواجه اختیار گنابادی

نسخه خطی «منشآت خواجه اختیار گنابادی» که بشماره ۵۸۴ در فهرست آثار ملی ایران به ثبت رسیده است، رونمایی شد. به گزارش هنر آن‌لاین ابوالفضل مکرمی فر، مدیر کل میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی خراسان رضوی در این مراسم اظهار کرد: ثبت ملی آثاری مانند خواجه اختیار منشی گنابادی، هنر خوشنویسی و خطاطی را به نام ایران تثبیت می‌کند. امیدوارم با ثبت ملی این آثار، آن‌ها را حفظ و به نسل‌های بعدی برسانیم. محمود طغریایی مدیر دفتر ثبت آثار تاریخی فرهنگی خراسان رضوی نیز با اشاره به نسخه خطی منشآت خواجه اختیار گنابادی گفت: این نسخه با وضعیت مطلوب و خوبی در کتابخانه دانشکده الهیات دانشگاه فردوسی مشهد نگهداری شده که اکنون وظیفه نگهداری از آن بر عهده واموزش این دانشگاه خواهد بود. سلمان ساکت، رئیس مرکز آثار مفاخر و اسناد دانشگاه فردوسی مشهد نیز گفت: در موضوع نسخه‌شناسی وجود مالک معتبر در اصالت اثر تأثیر و نقش دارد. و آفرود: بخشی از این اثر توسط حمید مولوی که ملقب به پدر خراسان‌شناسی است به کتابخانه دانشکده الهیات اهدا و بخشی را نیز در قبال دریافت وجه واگذار کرده‌است. کتابخانه دانشگاه فردوسی مشهد پس از دانشگاه تهران و اصفهان بیشترین تعداد نسخ خطی را دارد. رئیس مرکز آثار مفاخر و اسناد دانشگاه فردوسی مشهد ادامه داد: این نسخه خطی دارای ۱۶ قطعه با حاشیه و تزیینات، مربوط به دوره صفویه است که در سال ۹۶۵ هجری قمری و به دست خواجه اختیارالدین جانبادی (گنابادی)، منشی شاه‌عباس در هرات و به زبان فارسی کتابت شده‌است. ساکت تصریح کرد: هر صفحه این کتاب دارای پنج سطر است که حروف آن با طلا سفیدآب و مر کب‌نوشته شده و فاصله بین سطرها طلا نودودو به‌تحریر مشکی تزیین شده‌است. او ادامه داد: از دیگر تزیینات این مرقع می‌توان به پیشانی کوچک آمیخته به طلا و شکرگرف در هر صفحه‌اش اشاره کرد.

عالمی در برهه‌ای تأثیر گذار

تغییرات مفهومی در حوزه عکاسی را به شکل روزآمدی مطرح کرد و به ایجاد بینشی متفاوت و نوین در باره عکاسی یاری رساند تا جایی که بسیاری از اساتید، اورادر کنار بهمن جلالی یکی از تأثیر گذار تر بین افراد در حوزه دانش نظری عکاسی می‌دانند

قاجار از راه زمین به فرانسه می‌روند و دوربین می‌خرند و می‌آورند ایران. از ایشان پرسیدم این فیلم‌ها کجاست؟ ایشان گفت حلقه‌های مفقوده‌است. گفتم خبر خوب اینکه به افتخار قبول دعوت ما، این فیلم‌ها را که بازسازی کرده‌ام در این برنامه‌نشان می‌دهیم.» باهمه این تلاش‌ها به قول بسیاری از هم‌نسلان این هنرمند، اکبر عالمی پیش از آنکه مجری و مفسر سینمایی باشد و فیلم‌ساز دیک‌عکاس برجسته‌بود، شاید باید سال‌ها بگذرد تا تأثیرات عمیق‌تر حضور افرادی از این دست را در عرصه هنر دریابیم؛ افرادی که فقدان‌شان در عبور روزها بیشتر و بیشتر لمس می‌شود. اکبر عالمی زاده ۱۳ تیر ۱۳۲۴ مجری و کارشناس صداوسیما، استاد دانشگاه تربیت مدرس و کارگردان اهل ایران بود که بیشتر آثار وی در ژانر مستند عرضه شده‌اند. عالمی دهم مهرماه ۱۳۹۹ برای ساخت یک مستند راهی بیمارستانی شده بود که با وجود رعایت پروتکل‌های بهداشتی، به همراه سه همکار دیگرش به بیماری کرونا مبتلا شدند و در نهایت در بامداد ۲۲ مهر ۱۳۹۹ در ۷۵ سالگی در گذشت. یادش گرامی.

(که ظاهر اُمسستندی خشک و سرد است) کرد.

جدای از همه ایسن ویژگی‌ها اکبر عالمی یکی از بزرگ‌ترین خدمات را به تاریخ ایران کرده‌است. او همراه با شهریار عدل اولین افرادی بودند که در دهه ۶۰ نخستین فیلم‌های ثبت‌شده در ایران را کشف کردند و با احیای آن‌ها نقطه‌ای تاریخی در سیمای ایران رقم زدند. این فیلم‌ها مربوط به دوره مظفرالدین‌شاه بود. عالمی خود درباره این اتفاق خاطره جالبی را عنوان کرده و در مصاحبه‌ای که از شبکه «آی‌فیلم» پخش شد در این شهر یار عدل که تحصیلات عمیقی در باستان‌شناسی داشت تلفن کرد و گفت من در کاخ گلستان هستم و ما مقداری جعبه‌های رنگ‌زده پیدا کرده‌ایم که فکر می‌کنیم مربوط به دوران پهلوی اول باشد یا آخر‌های دوران قاجار. رفتم آن‌جا. آنقدر قدیمی بودند که در برخی از این جعبه‌های رنگ‌زده تخم مارمولک

می‌دیدم. گفتم این‌ها باید متعلق به دوران مظفرالدین‌شاه باشد. به این دلیل که باز یچه‌محبوب مظفرالدین‌شاه دوربین فیلم‌برداری بوده‌است. شهریار عدل به من گفت این‌ها را شما ببر تلوپوین و بین می‌توانی این‌ها را مرمت کنی؟ ما رفتم باتیگران تومانیان، دوست ارمنی‌ام، شش‌ماه روی آن حلقه‌ها کار کردیم. برنام‌ه «آن‌روی سکه» رفت‌روی آنتن. من می‌خواستم درباره سینمای ایران حرف بزنم و از مردم بزرگی با نام کامران شیردل دعوت کردم و ایشان دعوت مرا پذیرفت. در برنامه از ایشان پرسیدم شما که تحصیلات عالی در ایتالیا داشته‌اید و یکی از کارگردان‌های ارزشمند ایران هستید بگوئید مبدا پیدایش سینما در ایران کی و کجا بوده؟ گفت که سال ۱۹۰۰ میلادی میرزا ابراهیم‌خان عکاس باشی همراه پادشاه

موجود است او در برهه‌ای تأثیر گذار تغییرات مفهومی در حوزه عکاسی را به شکل روزآمدی مطرح کرد و به ایجاد بینشی متفاوت و نوین درباره عکاسی یاری رساند تا جایی که بسیاری از اساتید او را در کنار بهمن جلالی یکی از تأثیر گذار ترین افراد در حوزه دانش نظری عکاسی می‌دانند. با این حال و علیرغم تلاش‌های گسترده عالمی، او هیچگاه نسبت به آن چه ارائه می‌کرد نگاهی بسته و خشک نداشت. او تلاش می‌کرد با انعطاف داشتن درباره نظریه‌ها و شیوه‌های مطرح‌شده در حوزه عکاسی شرایط و فضا را برای بروز اندیشه‌ها و نظریه‌های نوین و جدید در عکاسی باز بگذارد و از این جهت به واسطه این روحیه متفاوت خود به گونه دیگری در پیشرفت عکاسی در ایران تأثیر گذار بود. به گفته محمدرضا صلاتی در حاشیه

موجود است او در برهه‌ای تأثیر گذار تغییرات مفهومی در حوزه عکاسی را به شکل روزآمدی مطرح کرد و به ایجاد بینشی متفاوت و نوین درباره عکاسی یاری رساند تا جایی که بسیاری از اساتید او را در کنار بهمن جلالی یکی از تأثیر گذار ترین افراد در حوزه دانش نظری عکاسی می‌دانند. با این حال و علیرغم تلاش‌های گسترده عالمی، او هیچگاه نسبت به آن چه ارائه می‌کرد نگاهی بسته و خشک نداشت. او تلاش می‌کرد با انعطاف داشتن درباره نظریه‌ها و شیوه‌های مطرح‌شده در حوزه عکاسی شرایط و فضا را برای بروز اندیشه‌ها و نظریه‌های نوین و جدید در عکاسی باز بگذارد و از این جهت به واسطه این روحیه متفاوت خود به گونه دیگری در پیشرفت عکاسی در ایران تأثیر گذار بود. به گفته محمدرضا صلاتی در حاشیه

زیر مجموعه‌های مهم هنر تجسمی در ایران اثر گذار بود.

بنابر نقل قولی، او یکی از افرادی بود که در دهه ۶۰ و ۷۰ در شکل‌گیری «دانشکده سینما و تئاتر» نقش مهمی ایفا کرد. عالمی به دلیل سیر مطالعاتی که خود در حوزه سینما و عکاسی داشت (تا جایی که او دکترای خود را هم در رشته سینما اخذ کرده بود) بر اهمیت رشته عکاسی واقف بود. او در سال‌های فعالیت خود تلاش بسیاری در ارائه مطالب و موضوعات مهم و ضروری در حوزه سینما و عکاسی داشت. از همین جهت یکی از افرادی بود که در جدی گرفتن شدن «عکاسی» به عنوان یکی از دانش‌های بنیانی و پایه در هنر هفتم یعنی سینما و همچنین به عنوان یک رسانه مستقل تأثیر گذاشت.

بنا به آنچه در آرشیوهای تصویری

علیرضا بخشی استوار

حالا نزدیک به یک هفته از مرگ استاد اکبر عالمی گذشته است و شاید نوشتن درباره شخصیت او کمی از احساس به‌دور و در موضعی سنجیده‌تر باشد. عموم مردم اکبر عالمی را به واسطه اجرایش در برنامه «هنر هفتم» که در دهه‌های ۶۰ و ۷۰ در تلویزیون پخش می‌شد می‌شناختند. شخصیتی مهربان، دلسوز و با پشتکار. اکبر عالمی در نقد و تحلیل سینما و از سویی در حیطه مستندسازی هم آدم شناخته‌شده‌ای بود. اما دلیل پر داختن به شخصیت او در این نوشته، وجهه عکاسانه این هنرمند فقید است که بر گسترش نگرش صحیح و علمی به حوزه عکاسی به عنوان یکی از

نمایشگاه

گذری بر نمایشگاه نقاشی‌های مسعود اصلانی با عنوان «قوری و زنبق»

تعاملات نقش و نقاش و مخاطب

پیروز فائقیان

«قوری و زنبق» مجموعه آثاری از مسعود اصلانی، امکان‌هایی از تعامل و مداخله مخاطب را در خود می‌پروارند. طبیعت‌های بی‌جان او فارغ از ذائقه زیبایی‌شناسانه هنرمند، نوعی از سیالیت زبانی/بصری را دنبال می‌کنند و برهیز از قطعیت بخشیدن به‌امر نقاشی، دست‌کم در این مجموعه‌او اصلی‌ترین زمینه ایجاد امکان تعامل مخاطب با اثر را شکل می‌دهد. اما این زمینه‌ها را چطور می‌شود توضیح داد؟

«قوری و زنبق» به عنوان تنها یکی از عنوان‌های متصور برای این مجموعه، در واقع بر قرینه‌های

مهمان هفته: آروین

نیما نوربخش

۲۴ مهرماه زادروزش است و مبارکش. خاطرم هست آن اول‌ها که کاریکاتور پست شده بود اسمش را کامل پای اثرش امضا می‌زد «داود احمدی مونس». بعدها نام هنری برگزید و شد آروین. چندباری به دفتر روزنامه «فانون» آمده بود که دیدمش. مر ذهن من اینگونه تصویر می‌شد یک‌دهه‌شصتی که

صورتش بانمک بود و سیرتش بانمک تر و این همه‌نمک را کجا خالی می‌کرد؟ در ست‌روی زخم‌درست وسط کار تون‌هایش. آروین اما کاریکاتور را بهترین وسیله برای گفت‌وگوی تمدن‌ها می‌دانست. چه آنکه هنوز پشت لبش سبز نشده، نشست و برای این قبیل گفت‌ووها، کاریکاتوری در روزنامه «زن» کشید و خودش و رفقاو فائزه هاشمی (مدیر مسئول) را به در‌درس انداخت. آخرش هم روزنامه در سال ۷۸ توقیف شد. این ماجرا اگر برای دیگران آب نداشت برای آروین نان داشت؛ باهمان شوت، حسابی گل کرد. سال ۸۴، برنده جایزه ملی قلم سبز ایران شد و دو سال بعدش هم برنده جایزه روزنامه‌نگاری «مید». بعدتر هم هت‌تریک کرد و هنرمند تأثیر گذار تجسمی سال ایران در جشن تصویر سال ۱۳۹۴ بر گزیده شد.